

Kde je mé soukromí?

Ochrana soukromí? To je velice rozsáhlé téma. Dalo by se o něm mluvit ve spojitosti s vážnými právními záležitostmi, ale i šmírováním celebrit na koupališti. Dlouho jsem přemýšlela o tom, jakou si vyberu oblast, o které se rozepíšu více. Uvažovala jsem o mnoha možnostech, ale bohužel jsem nebyla schopna si vybrat. Ať jsem se podívala kamkoli, téměř všude jsou náznaky toho, že někdo leze do soukromí jinému.

Člověk si ani neuvědomuje, jak často a jak detailně je sledován. Důvodů může být spousta, proč tomu tak je. Téměř nikdo z nás, lidí nezasvěcených do monitorování veřejných nebo soukromých míst, netuší, kde všude kamery mohou být. Občas se nad tím zamyslím a říkám si: „Kolik asi kamer mě zrovna teď pozoruje?“ Stojím uprostřed téměř prázdného náměstí a najednou se cítím, jako kdybych byla mezi hloučky lidí, kteří na mě civí a nic neříkají, jako kdyby se na mě někdo upřeně díval a hodnotil, jak jdu, jak vypadám, jak se chovám nebo s kým mluvím, prostě byla bych námětem kritiky, aniž bych věděla, kdo mě kdy a proč hodnotí. A to nemluvě o kamerách například ve zkušebních kabinkách v obchodech s oděvy! Chápu, že se majitelé bojí o své zboží, ale přijde mi to jako vrchol neslušnosti. Komu je co do toho, jak vypadám, když se převlíkám? Svlékám si tričko a najednou mě napadne: „Tak teď na mě třeba kouká nějaký slizký chlap, co se baví sledováním nahatých lidí v kabinkách.“

Samozřejmě záleží na každém jedinci, jak to bere. Jak jde vyčíst z mých doposud napsaných řádků, mně to vadí. Avšak jsou i tací, kteří to berou s naprostým nadhledem. Řeknou si jen: „Co mě je do nich, stejně je neznám.“ Upřímně, asi bych chtěla mít takový nadhled také.

Ale tyto příklady jsou jen lístečky na obrovském stromu. Dalším velice diskutovaným tématem je odposlouchávání telefonů. Do toho se nebudu raději příliš pouštět, protože musím přiznat, že tomu vůbec nerozumím. Jen uznám, že mnohdy je to užitečná věc. Častokrát se díky tomu určí pachatel se týče závažného trestného činu, ale i různá menší porušení zákona.

S tím ale souvisí i čtení dopisů. Vzpomněla jsem si na jeden příběh, nevím, zda li je pravdivý. Spolužák ho kdysi recitoval na soutěži. Vyprávěl o muži, který se nastěhoval do malého městečka, kde každý znal každého a kde, jak už to tak bývá, se šíří informace o sousedech. Ale kde je brát? Proč by se paní poštmistrová nepodívala do zavřeného dopisu, kdy by ho znova zalepila a pak až odevzdala? Tak se přece dozvíte mnoho zajímavých věcí! Hlavní hrdina to po nějaké době zjistil a napsal do dopisu, který si poslal sám sobě, ať paní poštmistrová přestane číst jeho dopisy, že to nedělá tak nenápadně, jak si myslí. Ona si to přečetla a jen s nepříjemným pohledem předala příjemci.

Ale kdyby to bylo vše tak jednoduché. Doba se mění a s ní i možnosti moderních technologií. Svět je čím dál tím složitější. Stačí do vyhledávače na internetu zadat slovo „sledování“ a nestačíte se divit, jaké všechny odkazy tam naskočí - od pozorování svých zaměstnanců přes internet po focení známých osobností. Již dnes můžeme o téměř každém zjistit nějaké informace. Kdo ví, do jaké míry tomu bude v budoucnu... Podle mě potom člověk nebude mít žádné soukromí, snad jen to, které si nechá sám pro sebe v podobě myšlenek pouze ve své hlavě...